

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bielecki

w sprawie z odwołania A. N.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w dniu 13 listopada 2024 r.,

w związku ze skargą kasacyjną organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Krakowie z dnia 19 grudnia 2023 r., sygn. akt III AUa 1681/21,

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem z 19 grudnia 2023 r., III AUa 1681/21, w sprawie z odwołania A. N. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Spraw Wewnętrznych i Administracji w przedmiocie wysokości emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej, oddalił apelację organu rentowego od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z 3 sierpnia 2021 r., V U 512/21, którym to zmieniono zaskarżone decyzje i ustalono wysokość emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej od 1 października 2017 r. z pominięciem art. 15c i 22 a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu

Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2024 r., poz. 1121 ze zm.).

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego zaskarżył w całości skargą kasacyjną organ rentowy wnosząc o jego uchylenie w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji, a także o orzeczenie o kosztach postępowania.

Następnie organ rentowy cofnął skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga to zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu - art. 391 § 2 zdanie pierwsze w związku z art. 398²¹ k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne na podstawie art. 398²¹ w związku z art. 391 § 2 k.p.c.

[SOP]

r.g.

